

2021Z05639

(ingezonden 9 april 2021)

Vragen van de leden Gijs van Dijk en Nijboer (beiden PvdA) aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid en de staatssecretaris van Financiën over het artikel 'Tozo-uitkering is halve sigaar uit eigen doos'

In uw antwoord aangaande de kinderalimentatie stelt u dat de “partner- en kinderalimentatie ook bij het inkomen [behoren]”, hoe verhoudt dit zich met artikel 31, lid 2a (Participatiewet) waarin wordt gesteld dat "middelen die [de belanghebbende] ontvangt ten behoeve van het levensonderhoud van een niet in de bijstand begrepen persoon" niet tot de middelen (de bijstand) worden gerekend?

Deelt u de mening dat middelen die bedoeld zijn voor kinderen, die geen gebruik kunnen maken van de bijstand, om die reden onder de definitie "niet in de bijstand begrepen persoon" zouden behoren te vallen? Zo nee, wie valt er dan volgens u onder de definitie "niet in de bijstand begrepen persoon"?

Klopt het verder dat kinderalimentatie in de Wet inkomstenbelasting 2001, art. 101.1b niet als inkomen wordt gezien? Zo ja, kunt u dan uitleggen waarom kinderalimentatie dan wel als inkomen wordt gezien in de Participatiewet?

Deelt u de mening dat kinderalimentatie bedoeld is om eten, kleren en speelgoed voor kinderen te kopen en niet als inkomen gezien te worden?

Bent u bereid deze onrechtvaardigheid te schrappen, zodat alleenstaande ouders hun kinderen de zorg kunnen geven die kinderen nodig hebben?

Kunt u aangeven waarom artikel 56 van de Participatiewet nog niet in werking is getreden? Bent u bereid om dit artikel, zeker vanwege de coronacrisis waarin het voor alleenstaande ouders enorm lastig is om rond te kunnen te komen, in werking te laten treden?

Daarnaast stelt u in uw antwoord dat de Tozo-uitkering "een gezinsuitkering is die door beide partners wordt aangevraagd. Daardoor telt de uitkering mee bij het inkomen van de partner en ontvangen beide partners voor de helft van de verstrekte gezinsuitkering een jaaropgave", op basis van welke fiscale regelgeving is dit gebaseerd?

Klopt het dat de Tozo-uitkering, op basis van de "Rekenregels en handleiding loonheffingen over bijstandsuitkeringen" op individueel niveau wordt verstrekt en dus geen gezinsuitkering is?

Klopt het dat de naheffing bij zelfstandigen die gebruik hebben gemaakt van de Tozo-uitkering niet is gebaseerd op een wettelijke bepaling, maar op basis van beleidsregel 3.1 uit de "Rekenregels en handleiding loonheffingen over bijstandsuitkeringen"?

Deelt u de mening dat deze beleidsregel geen wettelijk basis biedt en als deze beleidsregel nadelige gevolgen geeft voor een individu deze beleidsregel juridisch aan te vechten is?

Klopt het dat de Tozo-uitkering, op basis van artikel 45 in de Participatiewet, per kalendermaand wordt vastgesteld en betaald?

Zo ja, klopt het dan ook dat de naheffing van de Belastingdienst er feitelijk op neerkomt dat de Tozo-uitkering met terugwerkende kracht wordt aangepast terwijl deze uitkering juist per kalendermaand al is vastgesteld?

Wordt door de naheffing van de Belastingdienst artikel 45 van de Participatiewet geschonden? Zo ja, deelt u de mening dat er dan een wettelijke basis dient te zijn om toch als Belastingdienst een naheffing te doen?

Bent u bereid, vanwege de onduidelijkheid, onnodige fiscale procedures maar ook voor gelijke behandeling, een oplossing voor al die gedupeerde zelfstandigen met een partner te bieden en de naheffing te schrappen?